

AR RAHUS-RAAMAJKOOI
ENSV
Avalik
Riik
2458

DÄÄSTEARMEE AMETLIK HÄÄLEKANDJA EESTIS

SÕJAHÜÜD

EVANGELINE BOOTH, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

ALFRED LOCKYER, DIVIISI KOMANDÖR

Nr. 64

Tallinn, 1. novembril 1934

6. aastakäik

William Booth,
Päästearmee asutaja ja esimene
kindral.

Edward J. Higgins,
Päästearmee praegune kindral.

Bramwell Booth,
Päästearmee teine kindral.

Evangeline BOOTH,
Päästearmee uus kindral.

PÄASTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London,
101 Queen Victoria Street.
Diviisi Pääkorter, Riga,
Kenina iela 32 dz. 3-a.

Juhi märkmeid.

Käesolev kuu on sündmusriikas Päästearmees ajaloo. Meie juhid, kindral ja proua Higgins, lahkuvad tegevast teenistusest pärast rohkem kui 50 aastat kestnud teenimist Päästearmees ohvitseridena. Nad on pühendanud oma isiklikud hviid ja on otsinud ainult Jumala au kõigi nende aastate jooksul, ja nüüd nad lähuvad oma hästi teenitud puhkusele. Meie ohvitseride, sõdurite, nekrutite ja lugejate soovid on, tean ma, et Jumal jätkaks neid õnnistamast nende elu tuleval aastal.

10. novembrist alates on meie uueks juhiks kindral Evangelina Booth, Päästearmees asutaja tütar. Meie lugejad tutvunevad uue kindrali elu ja töoga, ja aegajalt saame jõurikkaid kirjutisi temalt meie rahva kasuks. Mina juha soovisin temale Jumala õnnistust kõigi Eesti ja Läti salvatsionistide poolt, ja ma usun, et Jumal juhib Päästearmeed ikka kõrgemaile seisukohtadele, milleni me üal oleme jõudnud. Detsembrinumbri loodame anda täieliku kirjelduse tema saabumisest Inglismaale, vastu võtma oma kõrget ja vastutusriikast kohta. JUMAL ÕNNISTAGU KINDRALIT!

Komandör A. G. Cunningham oli mõeldud kolmel aastal rahvusvaheliseks sekretüriks Euroopale ja sai hiljuti lahkumiskäsuks, üle võttes kohustuse rahvusvahelise sekretäri töös Inglismaal ja Ameerikas. Komandöri jõrglaseks saab komandör Howard, kes on reisimud põhjamaades, olles territooriumi komandöriks Saksamaal, Soomes, Rootsis ja päüle selle Duavis, Norras ja teistes kohustustes. Ma olen kindlustanud komandöridele meie sooja ja kohtlase tere tulemast meie maal. Komandöri assistentid major Andrew Jones, kes on alamsekretär.iks.

Meie läheneva oma päästesõjakäigule, uskudes, et Jumal kuuleb meie palveid ja kingib meile meie soovide kohaselt. Palun lugege diviisi komandöri avalikku kirja sõjakäigu suhtes (3. lhk.), ja ma kutsun üles iga sõdurit ja nekrutit sellest osa võtma, paludes, et Püha Vaim oleks selle sõjakäigu üle.

Mul on kavatsus külastada iga korpust ühenduses sõjakäigu ajal Eestis ja Lätis, ja ma olen veendunud, et hingi päästetakse kõigil koosolekul. Mu usk on suur, ma usun, et kõigil ohvitseridel on sõjakäik südamele, ja mul on lootus, et sõdurid ja nekrutid aitavad kuusa oma ohvitseridele nende kadudes. Jälgige neile oma võimatu se järele, ja andku Jumal edu!

Lõpp 4. veerul.

Kas Jumal kuuleb meid?

Kirjutanud kolonel-leitnant DAHLBERG.

Kas Jumal kuuleb palvet? Kas seda küsimust peab üldse tähele panema ja kas sellele peab vastama? Kas see küsimus ei ole juba kord kõigeaks ajaks lahendatud tema poolt, kes ütles: „Paluge, siis peab teile antama?“ Jah, kindlasti. Aga siiski olen palju sellest, kes palub. On küsijaid, keda võib väga hästi jätta ilma vastuseta. Aga on ka neid, kes on väärt vastu võtma kõige paremat vastust, mida kunagi võib anda.

ON kergemeelne küsija. Sarnane ei otagi tõsist vastust. Ta ise ei mõtle midagi ja ei püüa ka aru saada teiste mõtetest. Siis on teotaja. Vastates sarnasele, ma „heidaksin pärelide sigade ette“. Aga siis on veel teisi palujaid, keda ei või jätta tähele panemata, sest nad küsivad ausalt ja igatsevad saada vastust. Ma mõtlen iseäranis

ausale kahtleajale, kellel tarvis selget vastust.

kiasutud hingeale, kellel on tarvis saada elava usu ja lootuse vastust, ja

kannatavale hingeale, kellel on tarvis saada südamliku kaastunde vastust.

Sina, aus kahtleja, räägime natuke asjade üle. Sa oled aus, see meeldib mulle, ja Jumal armastab ka sarnaseid. Sul on selge mõistus ja see on suur varandus. Aga sina ootad sellest liig palju. Sa viid oma mõistuse sarnasele väljale, mis ei kuulu temale, väljale, kuhu peaksid minema oma usuga. Sa oled järele mõtleja hing, ja see ei ole halb. Aga sina, sõber, mõtled liig vabalt. Sa unustad, mida keegi teravmeelne inimene ütles, et kõige väärtuslikum mõtlemine on „õige mõtlemine“.

Tule minuga ühes, läheme piibli juurde.

Sa võid võtta enesega kaasa mõistuse, aga võta ka usk kaasa. Sa kortsutad otsaesist. Mispärast? Kui sa ei või uskuda piiblit, siis sa võid omalt seda vastu võtta, kui iga ajalugu. Ma arvan, et see ei ole sinu mõistuse vastu? Sa ühined minuga. Hää küll, mõtle järele, kas piibel ei ole palveraamat? Milline palujate hulk on piiblis! Nende palve voolab

kui voog. See voog algab juba „õige Aabeli“ elus, päüle selle ta kasvab ja ta võtab alaliselt rohkem pinda enese alla, tema vägevad veed voolavad üle kallaste, leiavad uut maala, voolavad läbi igast ajast ja ulatuvad meie päevini.

Kas sa jälgid mind? Kas sa näed nüüd aulist Jumalat palvetajate hulka? Seda ei või üldse üles arvata. Kas sa ei või kuulda nende palveid? Ära arvamata palju on see hulk palvetanud kogu oma eluaeg, palvetanud igal päeval, alati ja igal pool. Mitmed on nagu Abram ehitanud altari altari järele, kuni käed kangestusid surmas. Mispärast nad ei väsinud? Mispärast ei kuivanud see vool? Mispärast suurenes veehulk, voolates alaliselt kiiremini, kuni varsti ei leidu enam sarnast nurka, kus ta poleks üle voolanud? „Kes Issandat otsivad, neil ei puudu tühtegi.“ Jumal kuuleb palveid. Siin on põhjus, miks palvetel ei ole lõppu. Kui sa ei näe veel seda, siis sa oled pime, kui sa ei kuule seda, siis sa oled kurt.

Inimene on nii loodud, et kui ta teeb midagi ja see ei tasu vaeva, siis ta jätab selle pooleli. Aga palve ei ole lõppenud, sest palve ei ole näinud olevat tühine, ilma vastuseta. Halleluuja! See on minu vastus sulle, aus kahtleja. Praegu mul paremat ei ole öelda.

Nüüd pöördun sinule, armas kiasutud hing! Sinuga võin rääkida südamlikumalt, sest meil on midagi ühist.

Kes küll ei ole võidelnud, kes ei ole vaadanud arusaamatult saatana päälteungile, kelle süda pole kokku tõmbunud

ja kes ei ole värisenud täiesti vaenlase ees! Kas see on ime, kui inimene kannatuse ajal räägib, mida ei peaks? Kas sa mäletad Iobi?

Armas sõber, mis sinuga juhtub, see ei juhtu esimese kord inimhengega. Sa ei ole ka pimedajuhuse kätes. Tuleta meelde, et kõike kontrolleriitakse ülevalt — päälteungi algust, iseloomu, lõppu ja sihti. Seda õpetab Iobi kogemus.

Edasi, ole ettevaatlik saatana pettusele. Temal on väga kavalad võtted. Ta püüab pöörata kõik teisiti. Näiteks, kui ta võib meie pähe ajada mõnd patu-mõtet, kui tal õnnestub meie soov, nagu kompassi nõela, lükata vähe kõrvale õigest sihist, siis ta on ise esimese päältekaebaja meie patu pärast, ja kui Jumal ei karista, siis ta teeb, et tunne- me iseennast nagu karistatud. Ta katsub segada meid kiusatuse ja patu vahel. Või jällegi ta oma vana tühtusega: „Kas Jumal on seda õelnud“, teeb meile kiusatuse nii loogiliseks ja põhjustatuks, et meie enam ei saa aru, miks sarnane asi on keelatud. Meie peame tõesti sõna tõsiselt mõttes valvama.

Sa palvetad. Oige. Aga sind rõhub kiusatus, et ei ole väärt palvetada. Ei, see on vaid vaenlase petlikkus. Kõigi teiste noolte seas ta laseb sinule igal päeval ka uskmata nooli. Ära lase ennast ka siin eksitada. Asjaolu, et sa palvetad, ehk küll nõrgalt, tunnistab usust, ja isegi nõrgeim usk saab tasutud. Armas sõber, pea vastu. Sa ei jää häbise.

Sa ütled, jah, aga ma olen langenud uuesti ja uuesti. Võitluses küll ei pea langema, aga Jumal on ette näinud, et see juhtub vahest nii ja sellepärast on lasknud helda meile: „Kui keegi pattu teeb, siis meil on eeskostja Isa juures, Jeesus Kristus, kes õige,“ et meie ei langeks hälddamistesse, kui komistame vahest. Sa tõuse aga uuesti üles. Nii peab tegema, ja kui sa teed seda ausasti ja kohtlaselt, siis lõppude-lõpuks saad täiele võidule. Soovitan sulle, et loeksid hoolikalt järgmisi kohti piiblis: 1. Kor. 10:13; 1. Peetr. 4:12—13; Joh. 1:2, 3, 12—16.

(Lõpp 3. lhk.).

PÄASTMISTEE.

Kui teie tõesti tahate saada päästetud, on tee väga lihtne. Ükski, isegi mitte lapsed ei või öelda, et nad ei saa aru päästmistest. Keegi kirjanik ütles: „Seda teed leida on nii lihtne: ainult kahetse, usu ja sünni uuesti.“ Mine läbi kahetsusorust, siis üles usumäele ja sinu ees särab päästmise linn hiilgavais päiksekiirtes. Kas võib olla veel selgemat teenäitajat?

JUHI MÄRKMEID.

Algus 1. veerul.

Meie oleme täimlikud lõikusepühade tagajärgede eest igas korpuses. Ma võtan siin võimaluse tänades ohvitseride nende kohapäälte pingutuste eest, ja iga sõdurit ning nekrutit, kes on osa võtnud lõikusepühadest oma abiga. Jumal õnnistagu teid kõiki!

Kas Jumal kuuleb meid?

(Aligus 2. lhk.)

Ära unusta kunagi, et Tema, kes „kinnatud kõigis asjus nagu meingi“, võib aidata. See on minu vastus sulle, kinnatud hing. Oh! et see aitaks sind!

Mida peaksin ütleva sulle, kannatav hing? Sulle tunnen erilist kaasa, sest kannatada ei ole kerge, ka siis, kui peame „kannatama Jumala tahtmise järele.“ Kõigepealt tahan öelda, et sa ei käi üksinda seda teed, sinuga käivad ühes mitmed, väga paljud, kandes veel raskemaid koormaid ja kannatades võib-olla veel rohkem. Siis ära unusta, et tema, „Valudemees“ käib ka ühes. Ta kannatab ühes. Kas see ei ole kõik, mida tarvita-me? Pea ka mees, et pimedamale ööle järgneb hommik. Keegi luuletaja ütles: „Kui Jumal saadab meile läbikatsumisi, Ta tahab teha meid puhtamaks ja valmistada oma aule.“ Ja Paulus kirjutab 2. Kor. 4:17 ilusaid sõnu: „Sest meie viletsus, mis on silmapilkmiseks ajaks ja kerge, saadab meile igavest ja üliväga suurt au.“

Sa ütled, et ei ole kerge uskuda, kui kõik sinu ümber keerleb. Ja, aga ka siin sa ei ole esimene, seda tunneb igaüks, kes on kannatanud midagi, ja see teeb valu mõrudaks.

Aga ainuke väljapääs on otsida varjupaika Jeesuse juures.

ja mida varem meie teeme seda, seda parem. Sellepärast palveta, ja Jeesus aitab sind. Ta on vaigistanud, kui palju haavatud südameid Ta on karananud, kui palju pimedust ta on laiali ajanud! Ta aitab ka sind läbi tulla kõigest. „Ära karda, usu aga!“ Kaks asja on selged. Ta võtab sult sinu koorma või jällegi annab sulle küllalt jõudu selle kandmiseks. Lase Teda ise valida, mis on parem. Ja ära unusta kunagi, et Tema, kes on kannatanud, tahab ja võib aidata ka sind. See on minu vastus sulle, kannatav hing. Loodan, et minu sõnad aitavad sind. Jumal õnnistagu sind!

Päästesõjakäigu

koosolekud

igas korpuses

3.—13. novembril.

Vaata 5. lhk.

PÄASTESÕJAKÄIK.

Avalik kiri kõigile lugejaile

Diviisi komandöriilt A. W. Lockyerilt.

Minu armsad lugejad!

PÄASTEARMEE sellel maal ja kõikjal oma keskustes peab terve rea koosolekuid, mida tunnatakse „Päästesõjakäigu“ nime all. Võib-olla teie küsite, mis see tähendab? Sõjakäik kelle ja mille vastu?

Ma mõtlen, on küllalt hästi teada, et Päästearmee võitleb patu ja kurjuse vastu igasuguses kujus, kurjuse väe, saatana võimu vastu, mis toob hävingut Jumala loodud maailma.

MIS ON SÕJAKÄIK? Meie sõdime kurjuse vastu, milleks veel sõjakäiku, kuna meie töö on kestel sõjakäik? Jah, see on tõde, kuid need kritised koosolekute seerid peetakse nüüd järgmistel põhjustel:

1. Sellepärast, et maailm vajab äratust tõsisel meelel inimeste isikliku kohustuse vastu vaimliste asjadele.

2. Sellepärast, et taevas, põrgu ja viimne kohtupäev on tõsisajad, ja liginevad kiirelt, ning kõiki inimesi peab ette valmistama Issanda tulemisele.

3. Sellepärast, et Päästearmee üheks ülesandeks on vüüja tõmmata inimesi põrgu kuristikust, kutsutud vabastamist kõigile inimestele, ja meie püüd on neid päästa.

Kas meie pole sellepärast õigustatud kõike tegema, igasuguse abinõudega vastu panema kurjusele, mis on maailmas, ja tooma meie Issanda Jeesuse Kristuse aulist päästmist kõigi inimeste südamesse.

Mida meie soovime selle sõjakäigu tulemusena?

a. PATUSTE PÄASTMIST. Mis on patune? Piibel ütleb, et kõik ülekohtus on patt, sellepärast inimene, kes teeb midagi ülekohtust, on Jumalast nimetatud patuliseks. On tungivaid üleskutsesid, mis kutsuvad ära patu radadelt, ja meie palume, et päästmine saaks kõigi patuste kogemiseks.

b. ÄRALANGENUTE TAGASITULEMIST. On mitmeid, kes võtavad osa meie koosolekuid ja on kareda südameid hästi mõõdanud ajal, kuid nõrkuse tõttu kinnustuse ajal ja kartuses, mida inimesed mõtlevad ja ütlevad, kaotasid nad õige tee ja läksid kurjuse radadele. Paljud hakkasid maailma armastama paremini, kui nad armastasid Jumalat, ja nagu Deemsa salgasid Jumala maailma rõõmude pärast.

Selles sõjakäigu meie kutsume üles kõiki äralangenuid, tagasi tulla koju Jumala juurde. Teie tehakse eriši üleskutsesid ja meie usume, et Jumal tuleb äralangenute juurde tagasi, neid uuesti võites enesele.

d. MEIE SOOVIME ÄRATUST KÕIGILE JUMALALASTELE, et nad oleksid rohkem elaspüüdlid inimeste päästmiseks.

Sellel ajal on nii palju teha, ja on nii vähe töölisi kõige tegemiseks, mis on vaja teha. „Lõkust on palju, aga pisut töötajaid.“ Meie soovime rohkem töötajaid ja me usume, et kui kõik kristlikud mehed ja naised jälgivad Jumala kutsule täielikult oma elus,

Major A. W. Lockyer.

ühineksid meiega palju rohkem inimeste päästmiseks pattudest.

Sellepärast meie kutsume üles kõiki inimesi osa võtma sellest pingutavast võitlusest patu ja kurjuse vastu, uskudes, et Jumal tahab loetada ja jõudu anda kõiges häis töös ja anda inimestele päästmist patust.

ÄRGE OODAKE „sõjakäigu lõppu, et sellest siis osa võtta. Algaige õigel ajal — juba 20. vembriist, sõdurite koosolekuid, mis saavad palveõhtuks, kuna sõjakäigu kava antakse sõduritele ja nekrutitele juhtivate ohvitseride poolt.

PÕORMATUD! Pange tähele kutsel, mis kostab teile. Jumal TAHAB rääkida teiega, ärge pöörake selga olukorrale. Jumalal on kavatsusi teie elu kohta, ja et see võiks teostuda, teie PEATE andma ennast Temale. Teie eest palvetatakse, teiega kõneldakse isiklikult, kuid kõigest parem on „Jumal otsib teid“ ja kui teie teie vastu võtate, voolab teie südamesse armastus ja rahu.

Taevased väehulgad ootavad. Nägematu maailma lugematud hulgad on huvitatud, sest Jeesus ütles: „Taevas on rõõm ühe patuse pärast, kes meelt parandab.“ Jumal õnnistagu teid kõiki.

Teie kohtlane

A. W. Lockyer

Kõvasüdamliku kurjategija juttus.

Inimeselt, kes rippus ristil samal ajal kui Jeesus, ja ometi ei pööranud patust.

1. Inimene võib olla suur patune, ometi mitte tundes oma pattu.

2. Inimene võib tunda suuri ihulisi valusid ja jääda siiski kõvaks oma südames.

3. Inimene võib olla just mõned minutid enne surma, ilma et ta tunneks vajadust päästmise järele.

4. Inimese seltsilised võivad ümber pöörata patust ja tema ise võib siiski olla üksikõhke ja mitte jälgida oma seltsilise eeskujule.

5. Inimesel on kergem minna ühes suure rahvahulgaga, kes teotavad, kui minna ühes sellega, kes austab ja kumardab Õnnistegijat.

6. Inimene võib teotada Jumalat ja ometi mitte samal ajal vastu võtta karistust selle eest. Jeesus kannatab vaikesesti.

7. Inimene võib olla päästmisele ligilad ja ometi mitte seda vastu võtta. Kurjategija suri Kolgatal Kristuse läheduses.

Lugemata piibel.

Välke poiss istus ja luges suurt tolmust perekonnapiiblit. „Ema,“ hüüdis ta korraga, „kas piibel ei ole Jumala raamat?“

„Jah, laps, sul on õigus,“ vastas ema.

Poeg istus natuke vaiksel mõtetes ja ütles siis: „Ema, aga kas meie parem ei peaks saatma selle raamatu tagasi Jumalale — meie ei tarvita seda nii kui nii?“

Kas poisike, nähes sinu piiblit, ei teeks sama ettepaneku? Jumal on usaldanud meile oma raamatu, mitte et meie hoiaksime seda kuskil nurgas, vaid et ta oleks meile armsain ja suurim varandus, meie valgus pimeduses, rõõmustaja ja tõestija kurvustuses ja meie nõuandja rasketes eluküsimustes.

Loe öieti.

Isak Newton, suur looduseuurija, ütles kord:

„Meie peame lugema piiblit kui testamenti, aga mitte nii nagu advokaat loeb seda, vaid nagu täieõiguslik pärija.“

Täiesti loomulik, et advokaat loeb testamenti kriitiliste silmadega, sest see ei puuduta tema südant. Advokaat katsub hoolikalt järele, kas testament on seaduslik ja õige. Kui meie loeme samal viisil piiblit, siis loomulikult meil ei ole temast mingisugust hädust ega rõõmu.

Aga õnnelik oled sina, kes loed piiblit — kui pärija ise

„ANDKE siis keisrile, mis kuulub keisrile, ja Jumalale, mis kuulub Jumalale“.

Matt. 22 : 21 (Uus tõlge.)

Need sõnad ütles Kristus kord inimestele, kes mõtsid endist palju, kuid neil on suur tähendus ka meie aja tõsiste kristlastele. Keisrile nad annavad küll, mis kuulub keisrile, sest kristlane ei ole häa meelega võlglane ühelegi, ka mitte siis, kui võlg on täiesti möödapääsemata vajadus. Aga kui paljud jumalalapsed peavad enesele seda, mis kuulub Jumalale! Jumala omadusi peetakse aastate kaupa peidus, nii et temal ei ole sellest rõõmu ega kasu, ja Tema lastel ei tule meeldegi anda seda Jumalale. Aeg, annid ja töövoime, mida antakse maailmale või mis jällegi roostetavad mitte-tarvitamise pärast, kuuluvad õigusepärast Jumalale, kes on meid loonud ja lunastanud oma verega.

Kuidas teha seda — anda iseenest ja kõik, mis oman, Jumalale? Pühendades kõik Jumalale. Sinu ihu, hing ja vaim kuuluvad Jumalale ja sellepärast peab panema kõik tema altarele.

Kui sa viimaks oled otsustanud maksta Kõigevägevamale oma võlga, siis mine vanale teele: pane Jumala altarele see, mida sa seni ei ole annud temale tagasi — oma tahte, ja, tervelt iseenese — jätta see altarele ja usu, et Jumal võtab sind vastu. Siis ta võtab selle ja tarvitab oma paremal viisil, kuigi võib-olla hoopis teisiti, kui sa ise tahtsid.

Mõtle, kui kõik Jumala rahvas maailmas sel kombel tasuks Issandale, mis kuulub temale, annaks iseenest tema teenistusele ja kõik, mis neil on! Siis voolaks alaliselt päästevõitseride ja misjonäride hulk paganamaile ja täiutaks hingeigatsust Jumala riigi järele.

Kui kaua peab veel ootama, kui kuuleme sinu häält või sinu muusikariista? Armas sõber ja seltsiline, mida Jumal on teinud sulle selgeks, et see kuulub temale, anna seda talle, ja sa oma südames elad läbi rahu ja rõõmu, mida sa praegu ei suuda ette kujutada.

Jõulu - Sõjahüüd

tuleb Teile järgmisel korral.

„Sõjahüüd“ nr. 65 ilmub 1. detsembril ja sisaldab kohaseid kirjutusi.

Mõelge selle levitamisele!

Kindrali lahkumine.

Tegeva teenistuse lõpu sõnum.

Minu armsad seltsilised ja sõbrad!

NAGU tavaliselt, ei ole mulle eriti meeldiv jumalaga jätta. Ja kuna nüüd on saabunud mulle minu elus tähtsaim lahkumine, leiaksin olevat väga raske väljendada, kui ma mitte ei tunneks ega usuks, et see on Jumala käsk.

Samuti ma ei taha salata, et midagi võimsat on segatud tunnetega, mis täidavad minu südant, kui ma meelde tuletan kõike, mida meie auline rahvas Päästearmee võitlusvälja igas osas on väljendanud minu meele minu kindraliks olemise aastate jooksul. Ma võin ainult tunda häidmeelt lootusest ja palvest, et vastusena neile minna olen soovinud teataval määral jõudu ja rõõmu ja juhtimist suures ristisõjas hingede pärast, mida meie oleme ühiselt töötanud.

Ka ei saa mina täieliselt väljendada väärtust, mida ma olen tähele pannud teie kaasaaitamises. Teie ustavus lipule, teie ennastalgav töö ja tahteline pühendamine, kui meie üheskoos oleme „tormi jooksund pimeduse kantsidele“ ja püüdmine maailma võita Kristusele — kõik see ja palju rohkemgi jäätavad mulle väärtuslikke mälestusi ja samuti tasu, kuna need olid mulle väimistuseks ja julgustuseks minu juhtimise mälestusriikidel aastatel.

Kui teie küsite minult, mis sugune on ülim tunne kõigist tunnetest, mis asuvad minu südames viimastel päevadel, mil ma olen eesõigustatud asuma aulisele kohale, kuhu mind Jumal ja Armeed on kutsunud, siis vastan ühe sõnaga: Tänumeel! Ja see tänumeel

särab vastu igast käesoleva lahkumiskirja lausest.

ESITEKS MINU TÄNUMELIKKUS KÕIGEVÄGEVAMA JUMALA VASTU. Ma ei suuda Teda küllalt kiita selle eest, mis Ta on teinud mulle. Kui ma olin alles noor poiss, ilma erilise väljaveetud või kavata oma elu suhtes, Tema lasi minu elurajale tulla lihtsa tulise salvatsionisti ja selle kaudu tuua mind Tema juurde, täites mind meeletu igatsusega, saada hingede-võitjaks, ja samm-sammult juhtides mind kasulikkuse ja teenistuse teedel Tema riigi häaks. Mitte ühtki silmapilku, kui ka oleks selleks kiusatus, ei tahaks ma hoida ainsatki osa aust enesele. Ma ütlen üsna alandlikult, et minu osa oli, nagu meie armastatud Asutajalgi — lasta olla Jumala Jumala päralt kõik, mis on Edward Higginsil.

TÄNUMEEL OHVITSERIDE VASTU IGAS AUKRAADIS. Seda mul oli võimalik väljendada teistsugusel teel. Ma tahan siin vaid korraga, et ma olen leidnud neid olevat väga ustavad Jumala inimesed, süüdi hingede-armastajad, Kolgata vaimu avaldajad. Ilma nende täissüdamliku abita poleks mul olnud võimalik täita oma enese kohustusid.

TÄNUMEEL SÕDURITE VASTU. Ah, see on piiritu! Kus, oh, ma oleks ilma sellista? Eksimused siin ja vead sääl eriti, need on võimsad usud ja võitluse ühendamiseks. Teie olete maa sool! — kindlustus maailma vaimlilisele tervisele ja mitte viimasena see vääriiline saavutus — **RAHVUSVAHELINE RAHU.** Ja päile kõike, mul oli au juhtida Jumala juuresolekul nii vägevasti kui väesalk, kes marsib verega värvitud lipu all. Ma ei unusta üialgi neid. Ma tahan uskuda, et nad minis jätkuvalt leiavad huvi.

TÄNUMEEL MINU ARMEE SÕPRADE VASTU! Kõikjal

Proua Higgins.

maailmas, kus ma olen viibinud, on nad mulle väljendanud poolhoiu ja tegelikku huvi selle vastu, mida Armeed on teinud, ja see on jätnud mind nende võlglasteks ja on kutsunud soovile, et Jumal õnnistaks neid ja tasuks neile.

Minu silmapaistvate tänumeete avalduste seas on see, mida ma saadan oma Taevasele Isale Tema häiduse eest, et Ta andis Armeele minu järeltulijana Kindrali, kes on tõesti väljavalitu ja võimeline juhtima Armeed tulevikus suuremale võitule, igal teel suuremale aule, kui seda oli minevikus. Mul ei ole vaja soovitada Kindral Evangeline Boothi oma seltsilisele, või oma seltsilisele temale. Igatahes, tema on mõnesuguselt meile kõigile tuntud ja kõrgesti hinnatud kõigi poolt. Meie tahame rõõmsalt järgneda tema juhatusele.

Ma lisan juurde veel ühe tänuavalduse — see on minu armsalt abikaasalt. Nagu suurem osa teist teab, oli proua Higgins mulle tugevuseks ja toeks, nõuandjaks ja kaastööliseks, kellela mina ilalgi poleks võinud täita ülesandeid, mis antud minu kätte. Tema ühendab oma tänu ja hääd soovide omadega, ja meie ütleme üheskoos:

Jumalaga! — Jumal õnnistagu teid igaiht!

Teie oma poolhoius ja ühinedes teie tegevate ridadega

Edward Higgins

Kindral Edward Higgins.

Lugege ja levitage „SÕJAHÜÜD'U“.

Kuidas alal hoida oma päästmist?

Kirjutanud kindral WILLIAM BOOTH.

KOIGEPÄALT, et alal hoida oma päästmist, peab seda ennem vastu võtma. Kui sa veel ei ole päästetud, siis selsamal silmapilgul sa pead langema põlvili oma taevase Isa ette, üles tunnistama oma patte, töötama jätta kõik, mis on ülekohtus, ja oma ülejäänud elu elama Temale auks. Siis sa võid uskuda, et Jumal andestab sulle kõik su tehtud üleastumisi. See on päästmine või ümberpöörmine.

Päästmine on lõpmata ilus läbielamine, mille eest on väärt võidelda. Aga seda ei või alal hoida, kui ta pole veel kätte saadud. Kui sa ei ole kindel, kas sul on sarnane varandus, siis panen sulle südamele — otsi seda, otsi kuni leiad.

Päästetud ja hoitud.

Kui oled päästetud, siis vaata selle järele, et hoiad oma varandust. See on kallis! Kord omada päästmist ja kaotada seda hiljem on veel halvem, kui et seda üldse mitte kunagi tunda. Sa ei tohi ära langeda.

Sa ei tahaks saada joodikuks, vargaks või mõneks muuks suureks patuseks, surra patuse surma ja minna igavesse hukatusse. Ei, sa tahad enamini elada puhast, püha elu ja lahkluda siit maailmast minna Jumalale juurde igavesse ausse. Aga ainuke tee selleks on — hoiä oma päästmist, nii kaua kui oled veel siin maailmas!

Sa pead hoidma alal oma päästmist, et rõõmustada Päästjat. Ma mõtlen, et Jeesusele Kristusele ei või ükski asi teha nii palju rõõmu, kui et Ta näeb päästetud inimesi. Ta tuli maailma, et teha meid häädeks. Ta elas kannatuse elu, et vabastada meid kurjustest. Sellepärast Ta rippus ristil ja palub selle eest taevast. See oli Tema rõõm — päästa sind, kui sa tulid, ja sinu langemine on Tema kurvastus.

Sa pead hoidma oma päästmist, et teha hääd ja olla kasuks. Kujutle, kui sa kord oleksid kadett, kapten, ja hiljem võib-olla major või kolonel! Kas ei oleks ilus, kui võid annetada oma elu, et toita näljaseid, kuulutada patuseid päästmist, päästa inimesi põrgust ja juhatada neid taevasse?

Aga et alal hoida oma päästmist, sa pead ise täitma teatud nõudeid.

Kahtluse varjud suurendavad kartust.

Kas sina ka kobad kahtluse pimeduses?

Kas sa otsid iga päev Jumala juhatust?

Kas sa kasvad oma vaimulikus elus?

Kas sul on võit saatana üle?

Kas sa ei ole nuriseja?

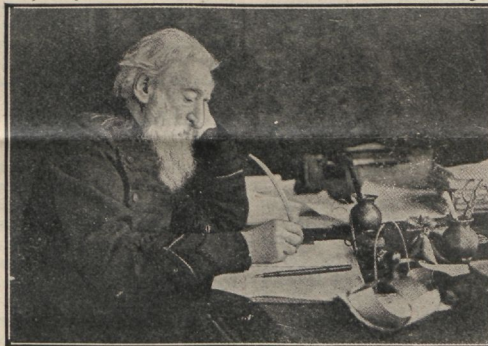
ju kui võimalik. Katsu koosolekul alati vastu võtta oma hingele mingisugust õnnistust. Kui olin noor, olid mul rasked võitlused, aga koosolekul aitasid mind.

3. Kui tahad alal hoida oma päästmist, pead valima omale sõpru nende seast, kes armastavad Jumalat ja tahavad olla hääd inimesed.

4. Sa pead iga päev lugema mõnd osa piiblist paludes, et Jumal selgitaks seda sulle.

5. Et alal hoida oma päästmist, sa pead kohe algama tööga — tegema midagi hääd oma ümbruskonnale. Kui sa ise oled päästetud, siis tahad tuua ka teisi päästmisele.

Võib-olla sa oled kuulnud turistist, kes ronides mäele eksis lumetuisus. On teada,

William Booth tööloana taga.

pojal on väga raske; tal on väga äkiline loomus. Poisil on rasked kiusatused, tema kooliseltsilised on tõesti häbematu tema vastu, aga mul on hääd lootused.“

„Mispärast?“ kütsin.

„Ma usun, et ta võidab,“ vastas isa, „sellepärast, et ta palub Jumalat; ma näen teda sageli põlvili.“

2. Sa pead paluma.

Sa pead võtma osa koosolekuist nii pal-

et lumetuisus on kõige kardetavam küllmus, mis teeb inimese ükskõikseks ja uniseks, nii et ta ei suuda väsimusele vastu panna. Aga kui ta allub väsimusele ja unub, siis ta ei ärka enam kunagi.

Nimetatud turist oli just sarnases seisukorras. Ei puudunud enam palju ja ta ei oleks suutnud vastu panna väsimusele. Korraga komistas ta millegi vastu. Vaadates järele, leidis ta lume all ini-

mese, kes oli langenud maha ja uinunud, ning mõne aja pärast ta oleks maganud igavest und.

Mida mõtled, et turist tegi? Ta hakkas tõele — hõõruma külmanud inimest lumega. Ta hõõrus nii kaua, kuni külmanud liikmetes oli märgata elu tundemärke. Ajal, kui turist tõotas päästes teist, ta oma liikmed said sooja ja mõne aja pärast nad võisid jätkata teekonda kaheksel. Turist — teenides teist, said ise hoitud.

Just niisama pead sina algama kohe tööga.

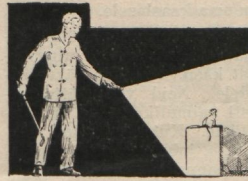
6. Kui tahad hoida alal oma päästmist, siis pead usaldama oma taevast Isa. Ole vastupidav usus! Kui kiusatust ligineb, kui raskused koormaavad sind ja Jumala vaenlased kiisavad sind, siis tuleta enesele meelde: „Jeesus päästab mind.“ Veel parem on öelda usus: „Jeesus päästab mind praegu.“

Ole vastupidav! Võta ette mitte kunagi visata oma püss põõsasse, isegi siis, kui kaotad võitluse. Alga ikka uuesti!

Noor inimene tuli Päästearmees kahtsuspingile. Ta tunnistas, et on päästetud ja hakkas teenima Jumalat. Aga ta langes. Arvate, et ta löi kõigele käega? Ta katsus veel kord ja langes uuesti. Kui raske ka näib uskuda, aga ta tuli üheksateist korda kahtsuspingile ja langes samuti üheksateist korda. Ta katsus veel kord ja kahekümmes kord võttis tugevasti Jumala käest kinni — ja Jumal võttis temast kinni. Pärast seda ta enam ei langenud. Sellest ajast on nüüd möödunud mitu aastat, ja ta on praegu suureks õnnistuseks kui päästeohvitser. Sina peaksid ka pidama vastu võitluses.

Mitmed on langenud sellepärast, et pärast esimest langemist nad on loobunud kõigest katsumisest. Sarnane on suur viga. Nad algavad hästi, neil on hääd kavatsused, nad tahavad jätkata lõpuni, aga oh häda, midagi juhtub, nad komistavad ja siis ütlevad: „Mida nüüd, nüüd kõik on lõppenud!“ Kaotavad julguse ja mõtlevad, et nüüd pole enam väärt uuesti alata. Sõber ja seltsiline, pea vastu! Sa ei tohi heita käega kõigele ja mõelda, et kõik on lõppenud. Ei, ei, tubat korda ei! Ütle: „Mina küll ei tahtnud nii, aga sel korral see juhtus. Loodan, et ei lange enam kunagi. Ma palun Jumalat ja teen kõik, mis mu võimuses, et minna edasi õigel teel. Ma ei jäta kunagi ja ei millegi asja pärast võitlusvälja. Küll ma võidan lõppude-lõpuks.“

Hoiä käes usulampi.

„Pane niidile sõlm peale!“

Rätsep Järv lamas voodis suremisel, ja mõned tema kaasametnikest olid vaatamas teda. Järv oli väikeses alevis ja selle ümbruses kõige paremini kindlustatud rätsep. Ta kena maja näis alati kui hiljutivärvitud. Tema aiad olid kogu suvel mitmesugused ilusad lilled ja peenrad olid hästi hoolitsetud, ning sügisel võis näha juba kaugel ilusaid õunu ja pirne rätsepa hästihoolitsetud viljapuul.

Mitmel teisel viisil võis näha, et Järv oli kuigi mitte jõukas, siiski hästi kindlustatud. Samuti ta ei olnud ahne ega ihnus. Järv ei annetanud mitte ainult usulisele tegevusele, vaid ildse igale hääle otstarbele.

Tema kaastõelised küsisid mitu korda tema hää käekäigu põhjust. Ta ei tõotanud rohkem kui nemad, sellevastu ta tarvitas kaunis palju aega oma aias ja vaimulikkude koosolekute külastamisega, mida peeti ümbruses. Teised rätsepad nägid, et neil ei ole aega „raiskamiseks“ ei ühel ega teisel viisil, ja ometi nad olid kaugel häast käekäigust. Järv pilgutask alati naljakalt silmi, kui sarnased asjad tulid kõne alla, ja lubas kord tulevikus ilmutada neile oma edu saladust.

Nüüd nad pidid teada saama saladust, sest nad nägid, et Järv ei ela enam kaua, ja sellepärast tal ei peaks olema mingisugust kartust saladuse ilmutamiseks oma kaasametnikele.

„Jah, nüüd teie saate kuulda, mida olete küsinud nii mitmel korral,“ ütles Järv.

Sõbrad avasid oma kõrvad. Nüüd nad pidid kuulma midagi tähtsat ja suurt. Kas ei oleks parem võtta paberi ja pliitsi ning illes kirjutada kõik, mida öeldakse? Nende ootus täitus väikese pettumusega, kui Järv ütles väikese ironilise naerutusega:

„Ma panin alati niidile sõlme peäle.“

Nad vaatasid üksteisele imeliku pilguga, mis ütles selgesti: „Ta on küll natuke kaotanud oma mõistuse, sellepärast ta ei tea ise, mida ütleb.“ Aga kui nad hiljem mõtlesid nendele sõnadele, siis nad mõistsid, et Järve sõnades peitub küll ka tarkust. Mitu nõelapistet nad ei ole võtnud asjata, unustades panna niidile sõlme, kui palju nad olid kaotanud aega sel teel. Kui saageli ei läinud ka raha, niipea kui see oli teenitud, mitmel juhusel väärtusetule asjule.

VÄIKE MUST KANGELANE.

KAY, noor päästeohvitser ja Roberta, moodsalt riietatud noor neiu, kes kord olnud kooliseltsilise Kayle, läksid üheskoos läbi paksu kollase udu, mis kattis seda osa Kaplinnast, kes elasid India külas ja pärismaalased neegrid illes mõne valge inimesega suures vaesuses ja mustuses. Peaaegu hirmus vaikus hingas ebameeldiva ümbruse kohal, mida segas ainult muhamed templiteenijate ebaloomulik hää, kui ta kuulutas palvetundi, ja punkingede kolksumine vastu tänavakive, kui muhamedlased ruttasid oma mosheesse.

Roberta ütles: „Kay, ära katsu mulle liig palju ette kujutada. On juba küllalt raske uskuda teie lugusid täiskasvanute päästmisest, aga kui sa räägid lastest, siis mul ei ole sugugi usku. See ei või sündida, Kay.“

Kay naeratas. Nad olid teel grupikoosolekule, ja ta oli täiesti kindel, et kui Roberta näeb Raynie Lakayse sõravat nägu, siis tuleb ta veendumusele, et lapsed, isegi mustad lapsed, võivad saada päästetud.

Raynie šokoladivärviline nägu jutustas sellest, et ta vanemad on zulus, aga ta oli elanud nii kaua Kaplinnas, et ta keel oli imelik inglise keele ja „kõõgi-hollandi keele“ segu. Sellest ajast, kui ta sai päästetud ühe kuu eest, ei jätnud ta vaele ühtki grupikoosolekut. Oh, kuidas ta armastas laulda! Ta silmad keerlesid kui valged kerad, ta käed liikusid rütmilises taktis. Ta kõlav hää kostis üle kõikide, ja ükski, kuuldes tema laulmist, ei võinud kahelda tema otsekohesuses.

Raynie võttis ka oma kaks venda grupikoosolekule. Kui need kolm emata last tulid sisse, tulid nad sarnases järjekorras: Toddie, kaheaastane, kae kõrval paks ja kohmakas Raynie, kes oli ise kümneaastane ja säras uhkusest, ning viimaks nende järele viieaastane Jim, sõnakuulelik ja pühalik.

„Järve edu oli põhjustatud tema täpsusele üksikasjus,“ ütles keegi juuresolijast hiljem oma kaaslasel.

Võib-olla mõned „Hüüu“ lugejad võivad saada mingisugust kasu, mõeldes Järve sõnadele. Neid võib võtta niisuguse vaimulikkule kui ajalukule tööle. Kui sa viivitat mõnda asja, juba siis oled unustanud panna sõlme niidile.

Roberta naeratas võiduroomsalt, kui grupikoosolek pidi algama ja Raynie ei olnud saanud. „Ära kurvastas, Kay,“ ütles ta, „ta on küll leidnud praegu midagi, mis on huvitavam. Ta tuleb alles siis tagasi, kui sul on midagi häid pakkuda temale.“

Kohe päile selle avanes üks ja kaks väikest poissi pugesis sisse, Toddie ja Jim — aga mitte Raynie. Toddie suured silmad olid ümmargused ja ehmunud, kui ta vaatas sõnatult Kayle, aga Jimi silmad olid peaaegu väljakutsuvad, kui ta teatas: „Raynie ei tule täna.“

„Mispärast mitte, Jim?“

„Tal ei ole särki!“

Roberta naeratas rõõmuga, aga Jimi nägu muutus ikka tõsisemaks. Ta jatkas: „Ta selg — veri tuli särgile. See näeb hirmus välja.“

Elu velja.

ÜLDISELT on teada lugu Saamaaria naisest Jaakobi kaevu ääres. Mida õnnistegija ütles sellele naisele, sobib hästi meie kõigi suhtes: „Kes seda vett joo, mis mina temale annan, see ei januta mitte igavesiti; vaid see vesi, mis mina temale annan, saab tema sees vee kaevuks, mis hoovab igavesse elusse.“ Hiljem ütles Jeesus Jerusalemmas: „Kes minu sisse usub, selle ihust peavad elava vee jõed välja voolama.“ See mõistad, mida need mõlemad Jeesuse sõnad meile hinge ette seavad? Esimene näitab, kuidas vaimuristimine laseb välja voolata sissemisest allika, ja kuidas südamepõhjas hoovab ja lainetab värske, puhus, armas ja võitmatu elu. Teine sõna tähendab, kuidas see vaimline, õnnistustoo vägi meilt üle voolab teistele. Sellest hoolimata on üldiselt kristlased väga vähe omandanud vae töötusi.

Üks põhjus peitub vast selles, et patt elab veel südames — mingisugune varjatud või salajane ülekohus. Paljudes sidemetes asetseb veel mingisugune salapatt. Kuidas on lugu sinuga see suhtes? Kas sa pole veel millestki vaba? Siis ütlen ma sulle: Püha Vaim tahab sinusse hoovata, sinu tahab voo puhastada ja puhastustuli hävitada kõik patt mustuse.

Aga võib-olla peitub takistus uskmatuses. Täielise andumuse-

„Kas Raynie on saanud vigastada?“ küsis Kay hirmunult.

„Jah,“ vastas Jim, „isa tuli koju.“

„Mis siis?“

„Ta tuli koju — ja Raynie ütles, et ta on nüüd kristlane — ja isa löi teda — ta sai suured haavad.“

„Hea küll,“ ütles Kay surnukahtvatult, „meie läheme sinuga ühes ja külastame Rayniet ja sinu isa.“ Ta hakkas sõlmima oma bonetipacla, kui üks avanes teist korda. Sisse astus Raynie ümmarguse naeratava näoga, millel võis märgata sügavat punast joont ta vasakul põsel.

„Neiu Parker andis mulle särki,“ ütles ta naeratas oma kahele väikesemale vennale, kes sead- sid ennast harilikku marssimis- järjekorda ja tulid ettepoole. Aga Roberta ruttas neile vastu ja kallistas õrnalt väikest musta poissi.

Viis minutit hiljem seisis Raynie oma harilikul kohal, natuke kõverama seljaga kui harilikult ja mitte just nii elavate liigutustega ja laulis õnnelikult:

„Lumest valgemaks, lumest valgemaks,

Talle veri puhtaks mind teeb,

et valgemaks kui lumi ma saan.“

Kangelane Raynie, kes küll teab, mida sinu tunnustus saatis korda sel päeval?

ta ja usuta ei või sinusse astuda Jumala Vaim. Ma ei räägi mitte praegu mingisugusest teatud püüdnusest või usuteost, vaid ka hinge hoidmisest. Hooletusse jätmene ja tagasitõmbumine katkestab ühenduse Jumalaga.

Nii võivad väikesed asjad, mis on Jumala tahte vastu, meilt väie ära võtta. Igasugune tahtmatu Jeesuse järelekaamiseks röövib meilt jumalikud jõud; vaimu, mis tahab toimida oma tahte järele ja ütleb: „Sinna taht ma minna, kuid sinna mitte,“ seab takistuse meie ja Jumala vahele. Kui sa lähemalt vaatled, leiad sa, et sul on palju takistusi, mis tingitud sellest, et sa tõsiselt ei ole arvestanud täielise andumisega ja usuga.

Miski muu ei või Jumala Vaimu aset täita, miski muu ei või rahuldada sind. Paljud püüavad seda igasuguse asenatunega ja tahavad saavutada vaimuõnnistusi — usulise kõnelusega, lauluga, hoogsa jumalateenistusega või mälestustega vaimlistest kogemustest. See kõik on häid ja õige, kuid sul peab selle juures olema — Püha Vaimu vägi.

Issand on meie keskel ja ütleb: „Võtke Püha Vaimu!“ Oled sa aheldatud patune, või südames ahelangenud, oled sa tulnud päästmise teadvusele, pattudest puhastusele ja teenistuse jõule, — Püha Vaim tahab vaigistada sinu igatsusi. Lase ainult, et Jumal sinu sees täide viib oma tahte.

Tallinna 1.

Maailmas on palju asju, mis muutuvad: aeg muutub, olukord muutub, inimesed muutuvad, kuid Jumal ei muutu iialgi. Tema on alati seesama eile, täna ja igavesti. Kiidetud olgu Tema nimi. Jumal on hää olnud meie vastu, seda oleme tunnud ka siin Tallinna 1. korpuses. Meil on olnud hää aeg. 6. oktoobril oli laulu- ja muusikaõhtu, mis oli õnnistatud. Lõikusepähadel tohtisime uuesti läbi elada Jumala häädust. Tema oli ka nendel pähadel meile väga ligi ja õnnistas meid. Meie sõjakäigu nädalal tohtisime näha Kristuse risti all hingi, kes otsisid päästmist. Kiitus oli Jumalale, kes veel päästab, kannab ja hoiab.

Jumala väes tahame rõõmuga edasi võidelda meie armsa Armeed tulle ja vere lipu all, et uusi võite saavutada, selleks aidaud meil Issand ise oma suurest armust. Meie hüüdsõna on: Eesti Kristusele!

L. Bakul, envoi.

Tallinna 2.

Suvi on möödunud oma ilusate võimalustega, kuid päästeseisude läbielamuse see, et Jumal on sama igal ajal. Igatsuste ja lootustega vaatame vastu eelseisvale talvele, mis toob jällegi kaasa uusi võimalusi, nõuab erilisi jõupingutusi ja palveid hingede võitmiseks.

Aeg-ajalt koguneb inimesi rohkesti koosolekuile ja on märgata huvi suurenemist. See on Jumala vaim, mis mõjutab ja tegutses inimeste südameid juures selle lihtsa sõnumi läbi, mida kuulutatakse koosoleku koosoleku järele. On olnud õnnetu hingi, kes jaanunevad elava vee järele. Lignedes ristile, on nad saanud armu ja andestust pattudele. Võimsalt kõlab veel see vana sõnum, kuid siiski uus: Päästmine on tõesti auuline, päästmine, see sobib kõigile!

Rõõmuga vaatame tagasi lõikusepähadle, mis töid kaasa õnnistusi, ilusaid mälestusi ja uusi külastajaid koosolekuile. Võlgne

Meie võitlusväljalt.

Korpuste teateid.

ka tänu häädele sõpradele, kes aitavad kaasa lõikusepähadle hääks kordaminekuks.

See Jumal, kes on nii auuliselt aidanud oma lapsi minevikus, on sama ka tulevikus. Tahame ühineda apostel Paulusega, üeldes: „Mina kiusan etteasetud märgi poole.“ S. Muusekant.

Tallinna 3.

Lõikuse eest tänu Jumalale! Nii olime kogunenud möödunud kuul mittel õhtul lõikusepäha koosolekuile. Kaetud laud juur- ja aiaviljalga oli tunnistus rikkalikult lõikusest käesoleval sügisel. See sundis iga osavõtjat mõtlema lõikuse tõsisusele, tähtsusele ja et kokkupandud vili on suur Jumala and, et täita inimeste tarvetusi.

Jumal õnnistagu iga ametajat, kes mõtles ka Jumala riigi tööle, tundes tänuohvreid meie korpuse hääks.

Rõõmustame ka abi üle, mida ohverdasid teiste korpuste seltsilised.

Kõik ametused müüdi kolmel väljamüügiõhtul. Altarijumalateenistuse pühapäeva õhtul oli üleskutsute igale ühele ohvitoomiseks, et väljendada oma armastust Jumalale. Koosoleku juhataja seadis Abrami ohvrisuurust eeskujuks.

Esmasp., 8. okt. peeti laulu- ja muusikaõhtu 1. korpuse poolt, juhataja adj. R. Ahlberg.

Koosolek oli täis õnnistusi.

Õnnistused esimestest lõikusepähadest selles korpuses püsivad meie mälestuses ja kihutavad meid olema hoolsad, töötades Issandalt antud tööpöõllul, alati kandes seemet külvi tarvis, et kord igavesel lõikusepähal võiksime kanda vilhke hõiskamisega!

Võidud võitlusväljal.

Möödunud ajal oli mul võimalus ja rõõm korraldada

koosolekuid meie kodumaal mitmes maakohas ja vähemurahuva eesti rootslaste keskel. Kuulutada suurte rahvahulkadele evangeeliumi ja selgitada Päästearmeed õnnistavat ning tähtsast ülesannet on minu suurim rõõm. Neil paljudel koosolekuil olen võinud mõndagi näha ja kogeda. Mõnes kohas rahva hulgas enne koosoleku algust märkan kahtlust ja umbusaldust, nagu tahaksin neile kuulutada „võõrast usku“ või „valeõpetust“; aga kui koosolek on jõudnud lõpuks, on kõik muutunud: kahtlus ja umbusaldus on täiesti kadunud, isegi „kahtlejad“ on muutunud häädeks sõpradeks, ja meie lahume hääs meeleolu, soovides vastastikkü käesurumisega õnnistusi.

Veel olen tähele pannud üldist lahket suhtumist ja suurt vastutulelikkust meie vallavalitsustele ja koolijuhatajate poolt, viimased igal pool vasturääkimata annavad kasutada oma kooliruumi, mõnes kohas on koolijuhatajad ise igati püüdnud kaasa aidata hääks kordaminekuks. Samuti olen leidnud lahket suhtumist mitmesuguste kirikute ja usukoondiste tegelaste poolt. Koosolekuks on oma ukseid avanud luteri, kreeka-katoliku, baptisti ja metodisti koguduste juhid.

Lõpuks on mul rõõm edasi anda südamlikke tervitusi sadade inimeste poolt, kõigile noorile ja vanule, kelle siht on võidelda ja olla võitja meie suure Õpetaja Jeesuse eeskul- lile. Halleluuja!

V. Muul, ltn.

Mõõga ja kilbi brigaad.

„Mõõga ja kilbi brigaadi“ võivad kuuluda kõik „Sõjahüüdu“ lugejad, kõik seltsilised ja sõbrad, kes tahavad süstemaatiliselt lugeda ka piiblit. Igas „Sõjahüüdu“ numbris avaldatakse alati iga kuu jaoks piiblitekstid, mis on kasulikud nihaasti ohvitseridele kui ka sõduritele, ühtlasi ka sõpradele. „Mõõga ja kilbi brigaad“ on rahvusvaheline ja iga päev loevad kõik brigaadi liikmed üht ja sama piiblikohta.

„Mõõga ja kilbi brigaad“ teeb eestpalveid igal nädalal mõne maa, ehk rahva, ehk mõne tööharu eest.

Piiblitekst oleks hää välja loigata ja piiblis alal hoida. Brigaadi võib kuuluda igaüks, kes töötab järgmist:

1. Iga päev lugeda tähendatud piiblikohta.
2. Eestpalvet teha ülestähendatud iganädalase teemi järele.
3. Kui osavõtja ise on päästetud, piida iga nädalal rääkida vähemalt ühe inimesega tema hinge seisukorra üle.
4. Võimaluse järele otsida uusi seltsilisi.

Piiblitekstid novembris.

I. Saam.		Koloss.	
N. 1. 26:13—25	N. 15. 1: 1—8	R. 2. 28: 1—14	R. 16. 1: 9—18
L. 3. 28:15—25	L. 17. 1: 19—29	P. 4. 30: 1—12	P. 18. 2: 1—12
E. 5. 30:13—26	E. 19. 2:13—23	T. 6. 31: 1—13	T. 20. 3: 1—11
V. 7. 31: 1—13	V. 21. 3:12—25		K. 21. 3:12—25
	N. 22. 4: 1—18		Jaakobus.
	K. 7. 1: 1—14	R. 23. 1: 1—12	
	N. 8. 1:15—30	L. 24. 1:13—27	
	R. 9. 2: 1—13	P. 25. 2: 1—13	
	L. 10. 2:14—30	E. 26. 2:14—26	
	P. 11. 3: 1—12	T. 27. 3: 1—18	
	E. 12. 3:13—21	K. 28. 4: 1—17	
	T. 13. 4: 1—9	N. 29. 5: 1—19	
	K. 14. 4:10—23	R. 30. 5:10—20	

Palveained.

- Nov. 4. Merede laiallõplitatud saared.
 „ 11. Rahvusvaheline rahu.
 „ 18. Korpusekadetid ja kandidaadid.
 „ 25. Austraalia, Uus-Meremaa ja Tasmaania.

„SÕJAHÜÜD“ VÕITLUSTE AUNIMESTIK.

Nr. 63 — oktoober 1934.

Ohvitserid.

Ltn. M. Heinoonen 60, kapt. I. Matveus 40, ltn. A. Tenness 35, ltn. H. Panso 30, kapt. H. Elmann 25, ltn. S. Muusekant 25, kapt. M. Biees 25, kapt. K. Bernadt 25.

Allohvitserid ja sõdurid.

Seers. F. Leemann 35, envoi L. Bakul 30, muusek. M. Ernits 30, sek. J. Kanter 25, seers. H. Sandberg 25, sõd. J. Tenness 25.

Tarvita tiibu!

HLJUTI keegi inimene pöördus kodumaale pikemalt meresõidult. Ta jutustas, et sõites tagasi Islandilt, oli neil laeval kaasas mitu elusat kotkast, mida toodud kuskile loomaaeda. „Üks neist uppus,“ lisas reisiija.

Kotkas uppus? See kostab nii imelisenä. Kotkas lendab ju üle laiate merede. Kas tiivad olid ära lõigatud? Ei, kuid kotkad olid kasvatatud puuris ja nad ei osanud sugugi lennata. Ühel päeval vaabes

üiks neist puurist ja kõndis alguses üsna rahulikult ümberingil laevalael. Aga korraga ta hüppas üles võrele, laotas oma tiivad laiali ja lendas poolviltu alla vette. Ta ei osanud pidada ennast õhus ja silmapilgul pärast ta oli juba vees. Mõistes, et nüüd on tõsine hädaohst, ta laotas laiali oma tiivad ja lõi nendega ägedalt, kuid tiivad ei suutnud kanda teda ja ta ei võinud tõusta enam õhku. „Oli kurb näha suurte tiibade jõuetust,“

ütles reisiija, „varsti lained neelasid teda.“

Nii läheb mitme inimesega elus. Jumal on annud meile tiivad, milliseid ei ole ühelgi teisel terves looduses: usu ja palve tiivad. Nendega võime lennata üle sinna maailma, kus patt ja surm ei ulatu meieni. Aga palju inimesi ei tarvita kunagi oma tiibu. Kui läheb surm, nad mõistavad hädaohu ja siis oma hädas nad püüavad lennata Jumala juurde. Aga siis tiivad enam ei kannu. Mõned jõuetud tiivalöögid — ja nad lähevad hukatusse.

LAULUD.

1.

1. Räägi, oh armas Issand, räägi, Sind kuulen ma! Teha Su tahtmist tahan, Issand, mind õpeta! Kui tormidest ma murtud, Su poole hüüan ma — Rahu ja rõõmu leian, Sa võid mind rõõustada.

Räägi nüüd armastuses, Issand, mu vastu Sa! Tröösti mind kurvastuses, tormid kõik vaigista! Vaata, Su ristil ette, põrmuse vajun ma. Paranda murtud südant, tröösti ja juhata!

2. Tuhanded hääled hüüavad: „Issand, oh hoi mind! Et sinu maailma marus kuukses ma ainult Sind. Sa ükski viid mind läbi ja õigest juhata, Kui Sa mul oleid liigi, kahju ei karda ma.

3. Kuulasin tihti teisi — kõik nad mind petsivad, Võideldes hädas, mures, leidsin end unustud. Nüüd tahan risti kanda, okasteed kõnida, Terveit end Sulle anda ja Sinust õppida.

4. Olen kord otsustanud, Issand, Sul' elada, Ja Sinu pühas jälgis alati astuda, Siruta käit mul', Issand, kui laintes vajun ma, Et võin Sul' vilja kanda, ainult Sind austada.

2.

1. Lunastaja haavdest; käisid, ja-lust, külje seest Voolas kõige ilma eest süüta veri, On su hing sääl pu-hastud, patukõitest vahastud, Oled õnnis, päästetud vere läbi?

Vere läbi, vere läbi, On su hing sääl pu-hastud, Patukõitest vahastud? Vere läbi, vere läbi, Oled õnnis, päästetud vere läbi?

2. Kui su hirmsad patud, siijõid koormavad su südant nüüd, Andeks-andmist leida võid Talle vere. Patud veripunased, hingeavaad verised, Puhtaks, terveks saavad need Talle vere.

3. „Peimegnes saab pea ilumaja!“ kolab sõnum väega, On su pulmaril-del ka pestud veres? Seisad Tema seadmises, käid sa alanduse teed, Võiad järjest Vaimu väes, pestud veres?

4. Kiitus, änu igavest Jeesusele vere eest, Mis meid päästnud surma käest, kiitus, änu! Kui kord lõpeb valutee, taevas parem laulame, Vere eest me täname, kiitus, änu!

3.

I. M. 421.

1. Kindel paik minul Jeesuse Päästarmees, Et patuga võidelda sääl. Käime vabadusteele, saatan põ-geneb eel, Hingi Päästjale võidame kõik.

Jah Jeesu eest ma seisain vaid, Kesõ võitlusuõlli, tormisid, Kus Jeesus viib, ma jälgin ka, Ta eest, jah seisain Jeesu eest.

2. Meil on armastust patusel ka-dunn eest, Ja sõdime patuga siin. Päästõõnnumi hüüd kostab kõigile nüüd, Et nad tunneks, kui hää on Ta arm.

3. Jeesus lepitab meid, suri ristil me eest Ja lunastas maailma süüd. Üles tõusis Ta siis, elab praegugi veel, Päästab kõiki, kes Temale truud.

4.

1. Üles vennad, võitlusele, Tõstke lippu rõõmsasti! Meie päälk, Kris-tus ise, Viib meid võidust võidule.

Kristus on meid patust pääst-nud, Tema sees meil ühendus, Põrgu võimust on Ta mürdnud, Tema läbi võidan ma. ;: Pääst-ja läbi võidan ma. ;: Põrgu võimust on Ta mürdnud, Nüüd Ta läbi võitja ma.

2. Vaatke, kuidas vennad vaprast Meie eel on võidelnud, Ei nad lah-kund armast sõbrast, On Ta jäl-ges astunud.

3. Vennad, ärge kartke vaenlast. Eluvõrstd käib mele ees; Juba pu-nast karti nii armast, Kuldae hommik vasti me käes.

4. Taevas, vaiksõ õnnelmas Oma kallist Päästjat näed, Võidukroom sääl on sul vaimis, Sinna igavesti jääd.

5.

1. Armas hing, sa Jeesu juure tu-le nüüd, Temas lõpeb vaev ja mure, tule nüüd. Tema, kes su järel rut-tab, sinu häda üle nutab, Lahkesti sind vastu võtab, tule nüüd!

Jeesu nimel, tule nüüd! Ta on su armas vend! Annab andeks kõik su süüd, Sest rutta, hing, ja tule nüüd.

2. Pimedustest valgusele tule nüüd! Taeva au ja õndsusele tule nüüd! Patule end oled annud, Jumalale vas-tu pannud, Tema viha alla saanud, tule nüüd!

3. Oled väsinud patu vaevast, tule nüüd. Nii sind Issand hüüab taevast, tule nüüd! Tema juure kärmest rut-ta, armust armu vastu võta, Tema välja sind ei lükka, tule nüüd!

4. Kuidas võid sa aega viita? Tule nüüd! Kust su hing võib rahu lei-da? Tule nüüd! Olgu see su ülem mure, et sa igavest ei sure, Oma kal-li Päästja juure tule nüüd!

6.

I. M. 473.

1. Küll suuri asju ma piibli seest näen, Mis pääle sagedast mõtlema jäään. Imede imest küll suurem on see, Et Jeesus õrnasti armastab mind.

;: Küll suur mu rõõm, Ta armastab mind ;: Armastab mind, jah mind.

2. Jeesus mind armastab, armastab tõesti; Armastus taevast! Ta maailma tõi, Armastussunnul! Ta surl mu eest; Oh ma tean: tõesti Jeesus armastab mind.

3. Kui keegi kõiksik muld, kuidas ma tean, Kiitus Ta nimel, ma ütelda võin: „Jumala Vaim minu sõd-mas sees Tunnistab ikka: Ta armastab mind.“

4. Kui on vaid üks laul, mis laul-da ma võin, Kui Tema luu sees Kun-ingat näen, Kõlgu igavest siis mi-nu laul: „Imede ime, Ta armastab mind!“

5. Ses kindlas teadmises rahul mu hing. Uskudes Jeesust, Ta õnnistab mind. Hirmudes põgeneb saatan mu eest. Kui talle ütlen, et Jeesus mu Vendi.

P'A'ASTESÕJAKA'IK.

Major A. LOCKYER, diviisi komandör, juhatab erilisi koosolekuid.

Reedel, 9. novembril Tallinna 2. kl. 7.30 õht.
Laup., 10. novembril Tallinna 3. „ 7.30 „
Pühap., 11. novembril Tallinna 1. „ 10.30 h.
7.00 õht.

Olete südamlikult teretulemast!

P'A'ASTESÕJAKA'IK.

Laupäevast 3. novembrist teisipäeva, 13. novembrini.

Koosolekud igal õhtul kell 7.30.

Eriline laul ja muusika. — Vaimulikud kõned.

TEID palutakse osa võtta neist koosolekust.

7.

9. M. 348.

1. Kõik patused tulge, on Jeesuse hüüed, Täht vabastust, päästmist Ta tõotab nüüd. Sest ärgake, orjad, kes magate veel, Kui usute, valgus ja Jah, Juuda soo lövi ees murr-dub kõik ahel, Ta unesti võite toob alati meil!

2. On maailm te vastu ja saatana väed, Kes hoiaivad kinni kõik meeled ja käed; Kuid Jeesus te, Päästja, kes võitles te eest, Küll Temaga pääsete võitluste seest.

3. Küll äge on võitlus sinni mured maal, Kuid taevast teid ootamas au-line saal. Sääl valmis ju kuningriik, kullane kroon, Ning võidupärg võit-jale, Issanda troon.

8.

I. M. 52, 56.

1. Mu lõbud olid patused Maail-mas elades, Kuid siis mu vaadet valgustas Sääl Kristus — Püha Tall.

Ah, Sa isa püha Tall, Sa oh-ver Kolgatal, Kes ristil oled sur-mani, Et teha mulle hääd.

2. Ma nägin Teda ristipuul Täis surmavatu, verd. Kui tüme pülv mind kattis sääl, Nii selstes ristil all.

3. Mu viimise hingetõmbeni Mul meeles Tema pill. Ta surmas nägin oma süüd, — See südamese läksi!

4. Ja teine pill mul ütles: „Laps, Mul anna südame. Mu veri sindki lunastas, Ja surm viis elule.“

5. Ma tõusin püsti puhtana, Ja Vaimu väge sain. Oh Jeesus, Sind ma jälgin nüüd — Sa oled austus-väär.

9.

1. Kui jõgi voolab arm nii prif. Ta voolab nüüd, ja voolab nüüd, Täis rahu, õndsust, silgav, lai. Ta voolab nüüd, ta voolab nüüd. Ta lainend lootust kingivad Ja roojusest ka pesevad, Mind eluväega täidavad, Ta voolab nüüd, ta voolab nüüd.

Koor : : : Ta voolab nüüd : : : See armuõigi voolab nüüd. Ta elu toob ja rahu loob, ; : : Ta voolab nüüd. ; :

2. Ta kõrge meele alandab, ; : : Ta voolab nüüd : : : Ja hinge valu lõpetab, ; : : Ta voolab nüüd : : : Ta üks-teist mõistma õpetab, Meid töö sisse juhatab, Ja ara meele välja a'ab, ; : : Ta voolab nüüd. ; :

3. Oh alanda mind põrmuse, ; : : Ta voolab nüüd : : : Ja süüta tuld mu hingesse, ; : : Ta voolab nüüd : : : Mu läbi saatu troosti nell' Kes kur-vastavast patu teel. Et sind võiks kiita iga keel. ; : : Ta voolab nüüd. ; :

10.

I. M. (uus) 115.

1. On hingi kümmed tuhanded, Kes uksest läind me eel. Sääl hulgid hinged üheskoos, Kuid ruumi küll on veel.

Koor : : : Sest tulge nüüd te sin-na kõik, Kus õndsus, püha troon. Sääl valitsete taevastes, Teid ootab ees aukroon.

2. Sääl ruumi vaesel, pimedal, Maad sullegi on nüüd. Sest ristil Kristus lunastas Me patud ja me süüd.

3. Sääl ruumi igal patusel, Kel kõlvuk on ta usk. Kuid Kristus pa-tust päästa võib, Kui hinges sul on tusk.

4. Sääl ruumi hingel otsival, Kel kartuses on meel, Kes teab, et pääs-ta põrguõest Vaid Kristus võib meid veel.

5. Siis kindlat tean, et ruumi mul, Kes vilets tui ja põrm. Nii hõiskan kiidulaulu ma, Et päästnud on Ta arm.

KOORID.

Kuigi tee täis ohakaid, ikka mõ-telge: Päästja ligi alati, jõudu annab meil. Ehk küll saatan hirmutab, meie motoks jääb: „Meil võit, meil võit, nüüd sõtta!“

Oh, kus minu süda hüüab: „Halleluujat!“ Võidurõõmus hüüd, Jumalale nüüd. Oh, kus minu süda hüüab: „Halleluujat!“ Kui ma näen üht hinge ristil all!

;: Oma Juh'i nägu igas tormis näen:; Kuigi lainend mõllavad, Ra-hu minu hinges jääb. Oma Juh'i nä-gu igas tormis näen.

;: Mu patud võetud mult kõik ;: : ;: Kui andestust sain, Au Jumalal; Mu patud võetud mult kõik.

Jumal mu varjupaik, Ta on mu rahapaik, Ma armus hoitud nüüd Ta tiiva all.

;: Minu hinges kõlab rõõmu-laul ;: : Armastuse rõõmulaul.

Üht läiet tean, sääl patud pestud kõik; Üht paika tean, sääl õõ on päevaks saand. Koormad on võetud, pime valgust näeb, Sest on imetegev vägi ses veres Kolgatal.

Vaat võidupäev meil jõuab, Ta jõuab ligemal, Kui ristil! Kolgatele Kõik rahvad tõttavad. Oh sõbrad, seiske kindlalt Ja vahvalt surmani, Sest võidupäev meil jõuab ligemal!

Ligemal! Sul, ligemal! Sul, Au-line Päästja, mu püüd. Ainult kui tean, et see tee, kus kään, Mind tõm-bab! Sul, ligemal! nüüd.

;: Õnnistuskanaliks täna mind tee ;: Mu elu kannu, Mul jõudu anna, õnnistuskanaliks täna mind tee.

„SÕJAHUÜD“ ilmub 1 kord kuus. Tellimise hind postiga aastas 2 kr. ½ a. 1.10 kr. Üksiknummer 15 snt. Vastutav toimetaja: envoj I. Bakul. Väljaandja: Päästarmee. O.-ü. „Vaba Maa“ trükk.